

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Lente

'T IS LENTE en de natuur barst weer los. Vooral de menselijke. Afgelopen zaterdag was het heerlijk weer om uit de wind en in de zon te gaan zitten. Met de krant, een stapel boeken en een fles wijn. Maar de buren dachten daar anders over. Die zagen het groen ontlui-ken en reageerden met harde hand. Streng maar rechtvaardig werd de natuur bestreden met elektrische snoeischaars, grasmaaiers en wat er verder zoal aan geavanceerde natuurbestrijdingsmiddelen bij de Boerenbond voorhanden is.

Het zoontje van de achterburen (voor de winterstop nog een kind) opende zijn ramen en liet ons weten dat hij sedert september, toen de eerste regen viel, DJ Jean ontdekt had.

Ik heb de achterbuurman gefeliciteerd.

En de bejaarden van St. Petrus hadden de spandoeken al aan de gevels hangen, teneinde het gemeentelijk groenbeleid naar de Langenberg te verwijzen. Want de natuur is niet meer welkom. Jong en oud verwensen haar en de rust die zij uitstraalt.

Intussen is Cees Beenackers nog steeds wethouder en drukt zijn maatje Brouwer zijn snor waar hij maar kan.

Maar onderwijl weten zij precies wat zij willen: zij willen net als mijn buren de natuur naar hun hand zetten. Met bomen voor de ramen der Rijense bejaarden en leuke trapjes voor de kinderen tussen het asbest van de Langenberg.

Want laten we wel wezen: iedere gemeente krijgt het bestuur dat zij verdient. Daar helpt geen moedertjelijef aan.

En geen oppositie ook.

Want eerlijk gezegd had ik afgelopen week Vic Haagh en zijn neefje Ad wel in het nieuws verwacht. Met verklaringen.

Vic: 'De vvd vindt het onacceptabel dat een wethouder blijft zitten als hij geheel tegen het belang van de volksgezondheid in en in weerwil van provinciale rapporten gifbelten openstelt voor het publiek.'

Adje: 'Nee, dat lijkt mij ook niet gezond.'

Maar nee.

De Gilze-Rijense oppositie gedraagt zich koninklijk en denkt: 'het had mij ook kunnen gebeuren.' En gaat over tot de orde van de dag. En houdt dat denk ik nog jaren vol. Totdat zij straks oud zijn en in St. Petrus zitten. En naar buiten kijken.

En door de bomen de groenstructuur niet meer zien.